

یادگار امام به روایت خواهر

او جریانات مختلف را حول محور امام(ره) حفظ کرد...

حمایت آنها از نهضت امام(ره)، تلاش بسیار کرد. این ارتباطات قبلاً هم وجود داشتند، ولی او با استفاده از تجربه‌های ده ساله خود در ایران توانست خلافت‌انگیز امام(ره) را هم پر کند.

احمد آقا معتقد بود که امام(ره) رهبر همه است و لذا باید هر کسی بتواند با امام(ره) همگام شود و از این ارتباطات امام(ره) را با همه جناح‌های مبارز حفظ می‌کرد و این کار فوق‌العاده دشواری بود. افراد مختلف با دیدگاه‌های گوناگون را گرد امام(ره) حفظ کردن، کار مشکلی بود.

او امام(ره) را شخصیتی جهانی می‌دید که نباید ایشان را به حد مرز داخل ایران و مسائل ایران و نسل خاصی محدود کرد، بلکه امام(ره) شخصیتی است که نه تنها در برابر شاه که در برابر تمام مستکبرین عالم ایستاده و هدف او دفاع از مظلومان جهان است و لذا این بعد از شخصیت امام(ره) باید به خوبی تبیین و معرفی شود. او معتقد بود که توان بالقوه رهبری امام(ره) باید به مرحله فعلیت برسد و به دقت دنبال شود. او می‌گفت باید دید کلام امام(ره) تا کجای دنیا نفوذ کرده و از این نفوذ کلمه در جهت پیشبرد اهداف و آرمان‌های امام(ره) استفاده کرد.

هوشیاری و درایت احمد آقا موجب شده بود که او از همه نیروهای انقلاب در جهت مبارزه استفاده کند و موفق هم بشود. حاج احمد آقا در دوران مبارزه، همه تعالیم و آموزه‌های امام(ره) را عملیاتی کرد و به بار نشاند و براساس آنها، جایگاه واقعی امام(ره) را تقویت کرد.

پس از رحلت حضرت امام(ره)، حمایت‌های بی‌دریغ احمد آقا از رهبری و نشان دادن اهمیت و جایگاه ایشان و ممانعت از بروز تنش در قسمتی از نیروهای انقلابی و از سوی دیگر، برخوردی فراجناحی با افراد معتقد به امام(ره) و انقلاب برای حضور و استفاده از تریبون مرقد امام(ره) و از سوی دیگر انتقاداتی که گاهی به مسئولین نظام داشت، بی‌آنکه از آن معنای مخالفت و اختلاف استنباط شود، بهترین الگو برای افرادی است که اندیشه‌های کاملاً مستقل دارند و می‌توانند بدون ایجاد تنش و شائبه رویارویی با نظام، نظر خود را اظهار کنند و تصمیمات مسئولین را به نقد بکشند. او از این امتحان هم سر بلند بیرون آمد.

با توجه به اطلاعات وسیع و دید باز احمد آقا در مسائل بین‌المللی و شناخت جایگاه انقلاب در جهان اسلام، انصافاً جای خالی مشاوره‌ها، تحلیل‌ها و حمایت‌هایش از نظام جمهوری اسلامی، خالی است. خدایش بیامرزد.

برگرفته از گفت و شنود دکتر زهرا مصطفوی با ایسنا

۲۴/۱۲/۸۴

احمد آقا غیر از پیگیری مستمر در چاپ و تکثیر اعلامیه‌ها و نامه‌ها و متن سخنرانیهای امام(ره)، در حمایت از خانواده‌های مبارزان، زندانیان و تبعیدیان و نیز تهیه اسناد و مدارک جعلی برای مخفی کردن هویت این افراد و یا اعزام آنها به بعضی از کشورها برای دیدن آموزشهای نظامی، بسیار نقش داشت.

در اواخر سال ۵۵، رژیم، احمد آقا را تحت فشار شدید قرار داد و فعالیتهای او را کنترل می‌کرد، به همین دلیل او تصمیم گرفت همراه خانواده اش به عراق برود. این هم یکی از نشانه‌های هوشیاری او بود که به هنگام احساس خطر دستگیری، خود را به عراق رساند. آن روزها مراسم بود که طلبه‌ها برای تحصیل به نجف می‌رفتند. او تقریباً شش سال درس حوزه را خوانده و پنج سال هم در درس خارج قم شرکت کرده بود. فلسفه را هم خوب می‌دانست و طبیعتاً می‌توانست به بهانه ادامه تحصیل به عراق برود که همین کار را هم کرد. اما در واقع، قصد او ادامه مبارزه بود.

در نجف، حتی با حضور شهید مصطفی، همه امور سیاسی امام(ره) به احمد آقا سپرده شد. زیرا او اولاً جوان‌تر و پائین‌تر بود و ثانیاً در ایران ارتباط گسترده‌ای داشت و می‌توانست روی پیروان و شاگردان امام(ره) تأثیر بیشتری بگذارد. او در واقع سالها رابط اصلی امام(ره) بین قم و نجف بود و طبیعتاً است که امور مربوط به ایران را بهتر از هر کسی می‌توانست دنبال کند.

احمد آقا چند ماه قبل از شهادت آقا مصطفی به نجف آمد و در همین فاصله کوتاه در نجف جا افتاد و امور ارتباطات سیاسی امام(ره) در نجف را به دست گرفت و به ویژه با ایرانیان و مقلدین امام(ره) در اروپا و آمریکا و لبنان و پاکستان، در جهت جلب

زندگی مرحوم اخوی از جنبه‌های مختلف قابل تعمق و بررسی است. زندگی خصوصی، روحیات اخلاقی و روابط وی با مردم عادی، حاوی نکات جالب و شنیدنی بسیاری است، اما زندگی سیاسی وی، مهم‌ترین بعد زندگی اوست و لذا بهتر است در این مورد مطالبی را ذکر کنیم. زندگی سیاسی احمد آقا شامل چهار دوره است. دوران تبعید امام(ره)، دوران شهادت حاج آقا مصطفی و او جگیری انقلاب، دوران شکل‌گیری نظام و دوران پس از رحلت امام(ره).

هنگامی که در سال ۴۳، حضرت امام(ره) برای بار دوم دستگیر و به ترکیه تبعید شدند، احمد آقا نوزده سال داشت. بعد از آقا، اخوی بزرگمان فعالیت گسترده‌ای را در ایران شروع کرد و بعد هم دستگیر و تبعید شد. امام(ره) در سال ۴۴ همراه شهید مصطفی به عراق رفتند و بعد هم مادرمان به آنها پیوستند. همه ما از دواج کرده بودیم و طبیعتاً احمد آقا تنها شده بود و باید به عراق می‌رفت، ولی او با همان سن کم، در ایران ماند و به عراق ترف و پل ارتباطی میان امام(ره) و مبارزان داخل کشور شد.

ماندن در ایران و فعالیت سیاسی کردن و دستگیر نشدن، آن هم در سن جوانی، هنری بود که احمد آقا به کمال از آن بهره‌مند بود. بعد از انقلاب که اسناد و نامه‌ها و گزارشات، رو شدند، دیدیم درباره احمد آقا نوشته که جز فوتبال و خانواده نه حرفی می‌زند و نه دغدغه‌ای دارد! نوشته بودند که ابد اهل سیاست نیست و به این کارها کاری ندارد! این واقعا هوش و زیرکی او را می‌رساند. فعالیت سیاسی در آن دوران، انصافاً هوش و شجاعت زیادی می‌خواست و احمد آقا به خوبی از عهده برآمد. او با آنکه دقیقاً زیر دهرین ساوک بود، ده سال تمام به فعالیت سیاسی پرداخت و لو هم نرفت تا در اواخر سال ۵۵ که به عراق رفت.

احمد آقا وقتی که در ایران بود، فعالیتهای سیاسی گسترده‌ای داشت. او اخبار و اطلاعات ایران را به امام(ره) می‌رساند و ایشان را از وقایع و حوادث جاری کشور مطلع می‌کرد و درباره انقلابیون و خانواده‌های آنان و دوستان امام(ره)، به صورت مکاتبه مخفیانه یا پیامهای شفاهی، ایشان را در جریان جزئیات امور قرار می‌داد.

فعالیت دیگر احمد آقا این بود که اعلامیه‌ها، نامه‌ها و پیغامهای امام(ره) را می‌گرفت، تکثیر می‌کرد و به دست مبارزان می‌رساند. البته آن موقع ارتباط مستقیم میان انقلابیون و امام(ره) برقرار نبود. فقط باید مسافری می‌آمد و می‌رفت و پیغامها را برای احمد آقا می‌آورد و ایشان به عنوان رابط بین امام(ره) و مبارزان، آن اخبار را دقیقاً در اختیارشان قرار می‌داد. مهم‌ترین فعالیت مبارزاتی احمد آقا در دوران اقامت در ایران، ایجاد ارتباطات مطمئن و گسترده با انقلابیون شهرهای مختلف بود. این کار احمد آقا در پیشبرد انقلاب، بسیار مؤثر و نقش او در این زمینه، بسیار کارساز و تعیین کننده بود.

احمد آقا معتقد بود که امام(ره) رهبر همه است و لذا باید هر کسی بتواند با امام(ره) همگام شود و از این رو ارتباطات امام(ره) را با همه جناح‌های مبارز حفظ می‌کرد و این کار فوق‌العاده دشواری بود. افراد مختلف با دیدگاه‌های گوناگون را گرد امام(ره) حفظ کردن، کار مشکلی بود.

